

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Mikołaj Tomaszewski (spr.)

Sędziowie: SA Ewa Staniszevska

SA Małgorzata Mazurkiewicz - Talaga

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. P. O.G.**

przeciwko **E. O. i K. O.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 12 lutego 2013 roku, sygn. akt: XII C 252/12

postanawia:

1. sprostować oczywistą omyłkę w rubrum zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że w miejsce słów: „w przedmiocie wniosku powoda o wyłączenie SSO Z. L.” wpisać: „w przedmiocie wniosku pozwanych o wyłączenie SSO Z. L.”,

2. oddalić zażalenie.

Ewa Staniszevska Mikołaj Tomaszewski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanych o wyłączenie SSO Z. L.. W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że zarówno z lektury akt sprawy, jak też ze złożonego przez sędziego oświadczenia wynika, iż brak jest jakichkolwiek przesłanek, pozwalających powziąć wątpliwość co do bezstronności w/w sędziego. Pozwani nie przedstawili konkretnych okoliczności, wskazujących na istnienie wątpliwości co do jej, o czym mowa w art. 49 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyli pozwani, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Skarżący złożyli nadto wniosek o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje stanowisko powielili argumentację zawartą we wniosku, podnosząc, iż przytoczona wypowiedź w/w sędziego świadczy o tym, iż w sprawie wydany został już wyrok.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanych nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepisy o wyłączeniu sędziego regulują sytuacje, gdy ze względu na związek z przedmiotem bądź podmiotami postępowania nie powinien on brać udziału w sprawie. Artykuł 48 k.p.c. określa enumeratywnie przesłanki wyłączenia sędziego z mocy ustawy. Natomiast art. 49 k.p.c. reguluje wyłączenie sędziego z mocy orzeczenia sądu na wniosek strony lub na żądanie samego sędziego. Przesłanką orzeczenia jest istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego skarżący nie wykazali, by w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki, uzasadniające wyłączenie wskazanego wyżej sędziego na wniosek. Brak również przesłanek jego wyłączenia z mocy ustawy. W tym zakresie Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, przedstawione w zaskarżonym postanowieniu.

Analiza akt niniejszej sprawy nie daje podstaw do stwierdzenia, by Sędzia prowadząca niniejszą sprawę działała w sposób nieobiektywny, zaś podstawą wniosku o wyłączenie sędziego nie może być samo przeświadczenie strony, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 maja 2010 roku, sygn. akt: II PK 344/09, LEX nr 603421).

Skarżący swój wniosek opierają przede wszystkim na zarzucie, iż Sędzia, podczas rozprawy w dniu 17 października 2012 roku stwierdziła: „No, Panie Mecenasiu, sprawa jest dosyć oczywista. Nie można zjeść ciasta i mieć ciastka. Jak oni sobie to wyobrażają? Że nie oddadzą pieniędzy? Wiem, wiem te zasady...dlatego słucham świadków, bo na pewno będzie apelacja”, co – zdaniem skarżących – świadczy o braku obiektywizmu i przesądzeniu wyniku sprawy.

Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu należy stwierdzić, że przytoczone wyżej stwierdzenie sędziego nie zostało odnotowane w protokole rozprawy z dnia 17 października 2012 roku, zaś wniosek o uzupełnienie protokołu w tym zakresie został prawomocnie oddalony. W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny jest związany treścią protokołu, co wyklucza przyjęcie, iż opisywane we wniosku i w zażaleniu zdarzenie miało miejsce. Tym samym niedopuszczalne było prowadzenie postępowania dowodowego, zmierzającego do podważenia treści protokołu.

Wskazać w tym miejscu należy, iż w aspekcie względnych podstaw wyłączenia sędziego z art. 49 k.p.c. istotne są nie subiektywne wrażenia strony o konieczności wyłączenia sędziego, lecz konkretne fakty, świadczące o różnym traktowaniu stron, nieprzychylności wobec jednej ze stron, co uzasadniać mogłoby subiektywne wątpliwość o bezstronności sędziego. Tylko takie traktowanie może u strony (a także u postronnych) wywoływać wątpliwość co do bezstronności sędziego i stać się przyczynkiem do wyłączenia sędziego. Sama zaś potencjalna możliwość takiego zachowania sędziego i stosunku do stron nie stanowi uprawdopodobnienia okoliczności wyłączenia sędziego (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 sierpnia 2012 roku, sygn. akt: III AUz 95/12, LEX nr 1216398).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanych na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – pkt 2 postanowienia.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny, w oparciu o treść art. 350 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 391 § 2 k.p.c., sprostował oczywistą omyłkę w rubrum zaskarżonego postanowienia, polegającą na błędnym wskazaniu, iż wniosek o wyłączenie sędziego został złożony przez powoda, podczas gdy z akt sprawy wynika, iż taki wniosek złożyli pozwani - pkt 1 postanowienia.

Ewa Staniszevska Mikołaj Tomaszewski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga